

JUSSI SIIRILÄ

JUOKSIJA

LUKUJÄYTYKSE

GUMMERUS

LUKUNÄYTE

JUSSI SIIRILÄ

JUOKSIJA

GUMMERUS

LUKUNÄYTE

Mixed Sources

Product group from well-managed forests and other controlled sources

Tuoteryhmän puumateriaali on peräisin hyvin hoidetuista metsistä ja muista kontrolloiduista lähteistä

www.fsc.org Cert no. DNV-COC-000008
© 1996 Forest Stewardship Council

Ympäristövastuu on osa Gummerus Kustannus Oy:n jokapäiväistä toimintaa.

www.gummerus.fi/ymparisto

Kustantaja
Gummerus Kustannus Oy

ISBN 978-951-20-7892-9

Painopaikka
Gummerus Kirjapaino Oy
Jyväskylä 2009

Uusi tilavampi työhuoneeni on käytävän perällä, lähdevesi-automaatin lähellä. Minun ei tarvitse enää kulkea kahvi-huoneen läpi vettä hakiessani, joten työaikaa ei tuhlaannu joutavaan suunsoittoon. Haen vettä puolen litran juomapulloon, mikä suo minulle mahdollisuuden työskennellä pitkiä aikoja ilman keskeytyksiä. Se auttaa ymmärtämään, miksi johtoryhmä on valinnut minut kahdesti yrityksen syömähampaaksi.

Virtsaan työpäivän aikana kolme kertaa: puoli kymmeneltä, puolilta päivin lounastauon yhteydessä ja kello kahdelta iltapäivällä. Päivän viimeiseen kevennykseen on aikaa kymmenisen minuuttia, eikä se tule hetkeäkään liian aikaisin. Kiinalaisravintolan currykana oli tavanomaista väkevämmin maustettua, joten join lounaalla normaalin vesilasillisen sijasta melkein karahvillisen. Huomautin asiasta tarjoilijalle enkä hymyillyt poistuessani omistajarouvalle.

Tämänhetkinen projektini on hyvässä vauhdissa. Asiakas, pääkaupunkiseudulla toimiva kauppaketju, etsi uusia tapoja suoramainontansa kohdentamiseen ja päätyi tilaamaan meiltä markkinatutkimuksen. Tutkimus tyydytti tilaajaa siinä määrin, että päätettiin käynnistää tarkempi asiakassegmentointi, joka annettiin minun hoidettavakseni. Kukaan ei tee segmentointeja yhtä huolellisesti kuin minä. Se ei ole vain oma mielipiteeni.

Yhtiömme jakaa kuluttajat viiteenkymmeneen eri luokkaan kulutuskyvyn ja -tottumusten perusteella. Kilpailijamme yltyvät vain reiluun kahteenkymmeneen. Olemme kaksi kertaa tarkempia. Kehittämämme ohjelmisto pystyy luokittelemaan yksittäisen kerrostalon, kun kilpailijat puhuvat tarkimmillaan kortteleista, joskus jopa kaupunginosista. Mielestäni korttelikin on toivottoman karkea yksikkö, sinne mahtuu kuluttajien koko kirjo. Arvotalon naapurissa voi olla vuokrakasarmi tai oppilaitoksen asuntola. Turha sellaiseen taloon on jakaa Stockmannin mainoksia.

Kuluttajaluokkien nimet eivät tyydytä minua, ne ovat ylimalkaisia ja typeriä. Ymmärrän, että nimillä on tavoiteltu kuvaavuutta, mutta itse tyytyisin yksinkertaisiin numero- tai kirjaintunnuksiin. Luokkien yläpäästä löytyvät Kultahampaat, Rivitalohienosto, Paritaloeliitti ja Erkkeriväki. Puolivälissä ovat Virastohiiret, Palkkakuoppahoitsut ja Corollamiehet. Perää pitävät Tenuveivarit, Karaokekuninkaas, Avohoitosakki, Mokkaorvat ja Tangorainerit. Nimitykset on tarkoitettu yrityksen sisäiseen käyttöön ja luottoasiakkaille.

Jokaisesta kuluttajaluokasta on kerätty kovalevyittäin tietoa. Esimerkiksi Kultahampaat hankkivat hanakasti yli kaksitoistametrisiä purjeveneitä, nopeita laajakaistayhteyksiä, talentavia digibokseja, kesämökkejä ja neliveto-Audeja. Harastuksiin kuuluvat matkailu, kulttuuri, golf, tennis, sisustus ja viinit. Heillä on Finnairin platinakortti ja useita voimassa olevia lehtitilauksia – lähes jokaiseen Kultahammas-talouteen tulee Kauppalehti tai Talouselämä tai molemmat.

Asiakas on määritellyt kohderyhmäkseen hieman keskikastin alapuolelle asettuvan kansanryhmän, jolla on jonkin verran ylimääräistä rahaa ja halua kuluttamiseen. Pääkohde

ovat keski-ikäiset miehet ja hintatietoiset naiset. Joukkoon kuuluvat Mäyräkoirat, Formulareiskat, Rantarolexit, Saksanmersut ja tietyiltä osiltaan myös Luhtitaloirmelit. Ryhmä lukee paljon iltapäivälehtiä ja harrastaa television katselua, autoja ja ruotsinristeilyjä edullisessa hyttiluokassa.

Kartta alkaa olla hyvällä mallilla, vain puolet Vantaasta puuttuu. Olen edellä aikataulusta, mikä ei ole harvinaista. Asiakas saa ensi viikon loppuun mennessä tiedoston, johon on merkitty vihreällä talot, joihin mainonta kannattaa keskittää. Lähelle kohderyhmää osuvat alueet ovat oransseja.

Joku koputtaa. Muut pitävät oviaan aina auki, mutta minä en ikinä. Kollegat ovat leikkimielisesti ihmetelleet, mitä valonarkaa oikein puuhailen suljetun oven takana. Siihen olen vastannut ehdottamalla kaikkien ovien poistamista. Mihin niitä tarvitaan, jos niiden käyttöä ei suvaita.

Reetta astuu sisään kahvimuki kädessään. Hän keinuu hymyillen pöydän luo ja istuu sen kulmalle. Takapuolen alle jää tuore printti. Vedän paperin varovasti turvaan ja varmistan valoa vasten, ettei siihen tullut rypyjä. Reetta katsoo minua tavalla, joka saa minut aina tolaltani. Katse on leikkisä, pitkä ja intensiivinen, ja se ikään kuin vaatii jotain minulta. Siinä on merkityksiä, joita en ole onnistunut analysoimaan.

”Me tajuttiin äsken kahvihuoneessa”, Reetta sanoo, ”että sä olet aivan Daniel Craigin näköinen.” Hänen mukaansa yhdennäköisyys korostuu, kun mutristan huuliani tietyllä tavalla – kuten kuulemma usein palavereissa teen.

En tiedä, kenestä Reetta puhuu, eikä tämä ole ensimmäinen kerta. Häkellyn. Tajuan, että juuri tällä hetkellä minun pitäisi pystyä letkauttamaan jotain terävää ja humoristista, ja se aiheuttaa lisää hämmennystä.

Ohjaan keskustelun turvallisille vesille kertomalla Alvar Aallon suunnittelema tarjoilukärrystä, jonka olen juuri ti-
lannut. Reetta tarttuu syöttiin ja kysyy, olenko tyytyväinen
uuteen asuntooni. ”Sataprosenttisesti”, vastaan ja suoristan
ryhtiä. Tästä aiheesta osaan puhua. Kerron muuton sujuneen
kommelluksitta ja alueen ja asunnon osoittautuneen odotus-
ten mukaisiksi.

Käynnistä ohjelman ja etsin näytölle asuinalueeni. Reetta
kumartuu lähemmäs, haistan makean hajuveden ja tunkkai-
sen puuterin. Aivastan kämmeneeni. Reetta vilkaisee minua
eri tavalla kuin huoneeseen tullessaan.

Kotitaloni on keskellä näyttöä. Se on merkitty violetik-
si, mikä tarkoittaa Kerrostaloporvaristoa. Oikeanpuoleinen
talo kuuluu samaan luokkaan, ja vasemmalla näkyy ker-
manvärinen pienkerrostalo, joka pitää sisällään Valkokaulus-
väen edustajia. Sivustat on turvattu. Kerrostalojen takana
on väljemmin rakennettu alue, jossa asuu Rivitalohienos-
toa ja Paritaloeliittä, eikä Kultahampaiden asuttama ran-
taviivakaan ole kuin parin kilometrin päässä. Tavoitteena-
ni on muuttaa rivi- tai paritaloon noin kymmenen vuoden
kuluttua.

Odotan Reetan reaktiota. Hän ei kiinnitä huomiota värik-
käisiin taloihin vaan hämmästelee, olenko valinnut asunto-
ni luokitteluohjelmiston avulla. Kun myönnän asian olevan
juuri niin, hän sanoo ”vau”.

Päätän kertoa lisää alueesta, lähellä olevista palveluista,
poikkeuksellisen siististä rikoshistoriasta, uimarannasta ja
puistoista. Reetta sanoo, että hänestä olisi mukava päästä tu-
tustumaan paikkoihin. Nyökkään ja mainitsen vielä loistavat
ulkoilureitit. Reetta katsoo minua tarkkaan. ”Olisi tosi kiva

päästä käymään siellä”, hän toistaa painokkaasti. Näyttää kuin hän yrittäisi auttaa minua katseellaan.

Minun on virtsattava pian. Kello on reilusti yli kaksi, ja paine alavatsassa on käymässä sietämättömäksi. Vaihdan varovasti asentoa. Reetta päästää kärsimättömän äännähdyksen ja kysyy, voisiko hän tulla luokseni kylään.

”Se olisi nasta juttu”, sanon ja löysään salaa vyötä. Tajuan, ettei kukaan käytä nykyään tuollaista ilmaisua, mutta lasken lipsahduksen wc-hädän tiliin. Sovimme tapaamisen lauantaiksi. Siihen mennessä olen toipunut äidin vierailusta, saanut Artekilta tilatut valaisimet ripustettua ja löytänyt sopivan paikan tarjoilukärrylle. Merkitsen uuden tapahtuman kii-reesti kalenteriin ja väläytän tuskaisen hymyn. Loputtomalta tuntuvan ajan kuluttua Reetta nousee ja lähtee. Odotan, kunnes hänen askeleensa lakkaavat kuulumasta, ja syöksyn käytävään.

Kun palaan pesuhuoneesta, avaan netin ja alan etsiä tietoja Daniel Craigista. Käy ilmi, että hän on uusin James Bond. Löydän kuviakin. Jos minut puettaisiin smokkiin ja käteeni työnnettäisiin pistooli, olisin prikulleen samannäköinen.

Reetta taitaa pitää minusta. Se selittäisi monta outoa kommenttia hänen taholtaan. Ei hullumpaa. Minulla on viikonloppuna kahdenkeskinen, kenties intiimikin tapaaminen kauniin, kuumana käyvän naisen kanssa. Sovin treffit tuosta vain. Nappasin Reetan lennosta, ammuin hänet lonkalta. Asiallinen ulkokuori on hämäystä, sydämeltäni olen liukas veijari, varsinainen James Bond.

Lävitsemi virtaa miellyttävä väristys. Tältä tuntuu, kun asiat ovat täydellisesti hallinnassa. Kontrollon kaikkia elämän osalualueita suvereenisti. Olen vahvasti läsnä, en ole sivustakatsoja

omassa elämässäni kuten suurin osa ihmiskunnasta. Minkä voin kuvitella, sen pystyn toteuttamaan.

Nyt olisi hyvä aika piirtää tämänhetkinen elämäntimantti. Piirrän sellaisen muutaman kerran vuodessa. Olen aika-
taulusta edellä, joten annan itselleni luvan käyttää työaikaa piirtämiseen. Punnitsen elämäni tärkeimmät elementit, mietin painoarvot ja limittäisyydet, sitten kyseenalaistan tekemäni ratkaisut ja hion jokaisen osa-alueen täsmälleen oikean kokoiseksi.

Puolen tunnin kuluttua kuvio on valmis. Se näyttää tältä:

